

1. KAJ PA ZDAJ?

Z odpovedjo pouka v vzgojno – izobraževalnih zavodih je prišlo do povsem novega trenutka v naši družbi: vsi učenci in dijaki se morajo šolati na domu, od doma, na daljavo... Na eni strani imamo v okviru te situacije pravzaprav, na njim lasten način, zadovoljne otroke in še zadovoljnejše najstnike, ki jim odpade pouk. Na nasprotnem polu pa smo zaskrbljeni starši in učitelji ter vsi ostali, ki nam je drugače zaupano poslanstvo vzgajati in izobraževati. Nam bo uspelo? Bomo zmogli reorganizirati naše delo tako, da se bomo v varnih zavetjih naših domov učili, vzgajali, delali za službe in skrbeli za zdravje ter vse ostalo, kar oblikuje družinsko življenje za štirimi stenami?

Verjamem, da nam bo! Vsekakor pa brez informacijsko-komunikacijske tehnologije tokrat ne bo šlo in ob tej priložnosti izražam svoje zadovoljstvo v zvezi z uporabo le-te: končno bo lahko naša šolajoča se mladina z dovoljenjem nas vseh (učiteljev in staršev) uporabljala svoje naprave tako, kot od njih pričakujemo odrasli – za pridobivanje novih znanj. In vem tudi to, da so mladi izjemno »opismenjeni« na tem področju in jim je rokovanje z IKT položeno v zibel.

Odpoved pouka ne razumimo kot začetek počitnic! K delu na daljavo pristopimo vsi odgovorno in s polno mero pripravljenosti za delo. Doma, kjer drugače šolo »odklopimo«, bo verjetno to vsem pravi izziv, tako učencem, kot tudi učiteljem. S polno mero samodiscipline in dobro organizacijo časa bo zaživel tudi pouk na daljavo, oziroma vsakršno delo od doma.

Zaupajmo samim sebi in učenje ter služba na domu, še posebej pa skrb za zdravje, bodo sobivali z roko v roki!

Zavijajmo rokave in na delo!

Tanja Gabršček, univ.dipl.pedag.